

Czwartek 17 listopad 2005

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy od dnia ... (*) i niezwłocznie poinformują o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po opublikowaniu jej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Przepisy niniejszej dyrektywy stosuje się od dnia ... (**).

Niniejsza dyrektywa adresowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

(*) Sześćdziesiąt dni od daty wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr .../... [w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie substancji chemicznych].

(**) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

P6_TA(2005)0436

Wywóz broni

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie szóstego rocznego sprawozdania Rady sporządzonego zgodnie z klauzulą operacyjną nr 8 Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni (2005/2013(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając szóste roczne sprawozdanie Rady przyjęte w dniu 11 listopada 2004 r. (1),
- uwzględniając uaktualniony podręcznik użytkownika Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni w formie uzgodnionej przez Grupę Roboczą Rady ds. Eksportu Broni Konwencjonalnej (COARM) w dniu 23 grudnia 2004 r. (2),
- uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2003/468/WPZiB z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie kontroli pośrednictwa w handlu bronią (3),

(1) Dz.U. C 316 z 21.12.2004, str. 1.

(2) Rada Unii Europejskiej 16133/1/04 z 23.12.2004, str. 1.

(3) Dz.U. L 156 z 25.6.2003, str. 79.

Czwartek 17 listopad 2005

- uwzględniając Wspólny wykaz uzbrojenia Unii Europejskiej (sprzęt objęty przez Unię Europejską Kodeksem postępowania w sprawie wywozu broni), przyjęty przez Radę w dniu 25 kwietnia 2005 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając wspólne działania Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczące udziału Unii Europejskiej w zwalczaniu destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej (2002/589/WPZiB) ⁽²⁾,
 - uwzględniając Program UE z roku 1997 dotyczący zapobiegania i zwalczania nielegalnego handlu bronią konwencjonalną,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1504/2004 z dnia 19 lipca 2004 r. zmieniające i aktualizujące rozporządzenie (WE) nr 1334/2000 ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu produktów i technologii podwójnego zastosowania ⁽³⁾,
 - uwzględniając porozumienie z Wassenaar dotyczące kontroli eksportu broni konwencjonalnej oraz towarów i technologii podwójnego zastosowania,
 - uwzględniając Europejską Strategię Bezpieczeństwa przyjętą przez Radę w dniu 12 grudnia 2003 r.,
 - uwzględniając Wzorcowe Reguły Minimum Postępowania z Więźniami przyjęte przez Organizację Narodów Zjednoczonych ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 listopada 2004 r. w sprawie piątego rocznego sprawozdania Rady, zgodnie z klauzulą operacyjną nr 8 Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie handlu dziećmi i wykorzystywania dzieci w konfliktach zbrojnych ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 maja 2005 r. w sprawie ręcznej i lekkiej broni palnej ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje w sprawie nieznoszenia embarga UE na sprzedaż broni Chinom, a w szczególności rezolucję z dnia 18 grudnia 2003 r. ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając swoje doroczne rezolucje dotyczące poszanowania praw człowieka na świecie, jak również politykę Unii Europejskiej w tej dziedzinie, a w szczególności rezolucję z dnia 22 kwietnia 2004 r. ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając art. 17 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 296 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A6-0292/2005),
- A. mając na uwadze, iż pomimo ostatniego rocznego przeglądu Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni, który przyczyni się do wzmocnienia unijnych kontroli wywozu z UE, niezbędne jest podjęcie dalszych kroków,
- B. mając na uwadze, że Unia Europejska, w świetle zagrożeń przedstawionych w Europejskiej Strategii Bezpieczeństwa, powinna podejmować wszelkie działania oraz powinna być widoczna w tych działaniach jako odpowiedzialna, globalna strona najaktywniej zwalczająca rozprzestrzenianie broni, motywująca do światowego rozbrojenia i rozwijająca systemy kontroli transferu broni,

⁽¹⁾ Dz.U. C 127 z 25.5.2005, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 191 z 19.7.2002, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 281 z 31.8.2004, str. 1.

⁽⁴⁾ Wzorcowe Reguły Minimum Postępowania z Więźniami przyjęte w Genewie w 1955 r. przez Pierwszy Kongres Organizacji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Zapobiegania Przemocy i Postępowania ze Sprawcami Przemocy oraz zaaprobowane przez Radę Gospodarczą i Społeczną w rezolucjach 663 C (XXIV) z dnia 31 lipca 1957 r. i 2076 (LXII) z dnia 13 maja 1977 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 201 E z 18.8.2005, str. 71.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 74 E z 24.3.2004, str. 854.

⁽⁷⁾ P6_TA(2005)0204.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 91 E z 15.4.2004, str. 679.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 1048.

Czwartek 17 listopad 2005

- C. mając na uwadze, że przekształcenie Kodeksu postępowania Unii Europejskiej we wspólne stanowisko wydaje się prawdopodobne i oznaczałoby znaczący krok naprzód w pracach nad Kodeksem, gdyż wymagałoby od Państw Członkowskich dostosowania prawa krajowego do standardów ustanowionych w Kodeksie Unii Europejskiej, oraz mając na uwadze, że w tym celu Komitet Stałych Przedstawicieli (COREPER) w dniu 30 czerwca 2005 r. osiągnął porozumienie w sprawie zmienionego Kodeksu postępowania (który ma być przyjęty w postaci wspólnego stanowiska) w odpowiednim momencie,
- D. mając na uwadze, iż pomimo faktu, że rozwój sytuacji w kwestii kontroli transferu broni wciąż jest pozytywny, co widać na przykładzie większego poparcia dla Traktatu o Handlu Bronią, wydarzenia takie nadal wymagają pełnego poparcia ze strony UE, oraz mając na uwadze pełne poparcie w tym celu dla wniosków Rady z dnia 3 października 2005 r., wyrażających poparcie UE dla koncepcji międzynarodowego traktatu o handlu bronią,
- E. mając na uwadze, że każdego roku około pół miliona osób ginie w wyniku aktów przemocy z użyciem broni palnej, zarówno w trakcie konfliktów zbrojnych, jak i w wyniku przestępczości,
- F. w przekonaniu, że tworzenie i wdrażanie spójnej europejskiej polityki dotyczącej kontroli wywozu broni w znacznym stopniu przyczyni się do pogłębiania Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa Unii Europejskiej,
- G. mając na uwadze, że nieograniczone rozprzestrzenianie wywozu broni stanowi nie tylko zagrożenie dla ludzkiego życia i dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego, ale także podważa unijną politykę współpracy na rzecz rozwoju, czyli również Milenijne Cele Rozwoju,
- H. w przekonaniu, że każda tworzona w UE polityka dotycząca kontroli wywozu broni musi wzmacniać i uzupełniać inne wymiary działań zewnętrznych Unii, co obejmuje cele zrównoważonego rozwoju, zapobieganie sytuacjom kryzysowym i poszanowanie praw człowieka,
- I. mając na uwadze, że według ostatnich doniesień czterech główni europejscy dostawcy broni znacznie zwiększyli swój udział w umowach o transfer broni do krajów rozwijających się z 830 mln USD w 2003 r. (5,5 %) do 4,8 mld USD w 2004 r. (22 %);
1. z zadowoleniem przyjmuje szóste roczne sprawozdanie Rady i ponownie podkreśla znaczenie rocznych przeglądów, przewidzianych w klauzuli operacyjnej nr 8 Kodeksu, które stanowią główny mechanizm służący przeglądowi i wzmocnieniu Kodeksu;
 2. przyjmuje z zadowoleniem poszerzenie zagadnienia kontroli wywozu broni o aspekt rozwojowy i wykorzystuje okazję, aby podkreślić znaczenie wywozu broni w unijnej polityce współpracy na rzecz rozwoju;
 3. ubolewa, że przegląd nie doprowadził do ustalenia jasnych kryteriów oraz wzywa do wprowadzenia istotnych ulepszeń w kwestii szczegółowości kryteriów; postuluje, aby Kodeks zyskał moc prawną i nalega, aby Rada nie opóźniała dłużej swojej decyzji dotyczącej prawnie wiążącego charakteru Kodeksu; odnotowuje, że w dniu 26 września 2005 r. uzgodniono najlepsze praktyki dotyczące interpretacji kryterium nr 8 bez sprzeciwu ze strony grupy roboczej COARM i wyraża nadzieję, że zostaną one ujęte w następnej poprawionej wersji podręcznika użytkownika;
 4. jest głęboko zaniepokojony ostatnimi przypadkami przenoszenia zakładów produkcyjnych z UE za granicę, włączając w to również umowy licencji na produkcję, oraz ubolewa, że kwestiom tym nie poświęcono w trakcie przeglądu większej uwagi; ponownie podkreśla, że potrzebna jest klauzula operacyjna, regulująca produkcję, ilość oraz wywóz wyrobów gotowych wytwarzanych w zakładach za granicą, oraz że wspólne stanowisko powinno określić termin zarówno sporządzenia, jak i wejścia w życie takiej klauzuli; zauważa, że zmieniony Kodeks postępowania (który ma być przyjęty w postaci wspólnego stanowiska) będzie wymagał, aby wnioski o licencję na produkcję za granicą były oceniane według kryteriów wspólnego stanowiska;
 5. ponownie podkreśla potrzebę usprawnienia systemu powiadamiania o odmowach, który nie został omówiony w przeglądzie; ponownie domaga się szerszej wymiany informacji na temat konsultacji dwustronnych w sprawie odmów oraz częstszego przeprowadzania w całej UE wielostronnych konsultacji w sprawie odmów;

Czwartek 17 listopad 2005

6. ponownie podkreśla swoje wezwanie skierowane do Państw Członkowskich, aby uzgodniły listę państw zaangażowanych w konflikty zbrojne, do których z zasady należy zakazać wywozu broni, na podstawie sprawozdań i zaleceń Rady Bezpieczeństwa ONZ dotyczących mechanizmów monitorowania embarga na wywóz broni;
7. wzywa do rozpoczęcia dialogu europejskiego pomiędzy najważniejszymi przedstawicielami władz Państw Członkowskich, uwzględniającego oceny dokonane przez Centrum Interpretacji Danych Satelitarnych UE.

Wspólne stanowisko

8. z zadowoleniem przyjmuje perspektywę przekształcenia Kodeksu we wspólne stanowisko; podkreśla, iż nie powinno to ograniczać swobody Państw Członkowskich w negocjacjach dotyczących innych działań na skalę międzynarodową i regionalną w sprawie kontroli wywozu broni; wyraża jednak ubolewanie, że to jeszcze nie nastąpiło, i wzywa Państwa Członkowskie do nadania Kodeksowi mocy prawnej;
9. uważa, że jasna, skuteczna i jednolita wspólna polityka kontroli wywozu broni, mająca swoje podstawy w prawie obowiązującym Kodeksie postępowania, może odgrywać decydującą rolę w zwalczaniu terroryzmu, zapobieganiu konfliktom, zapewnianiu regionalnej stabilizacji i poszanowaniu praw człowieka.

Działania tymczasowe po zniesieniu embarga na broń

10. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie „niezbędnika” oraz konkretnych mechanizmów regulujących wywóz broni do państw, w stosunku do których zniesiono embargo; uważa, że nawet po zniesieniu embarga konieczny będzie dokładny monitoring; uważa, iż należy ustanowić mechanizm kontrolny oceniający i w razie potrzeby korygujący działanie „niezbędnika”; wzywa COARM do regularnego kontrolowania tego mechanizmu oraz informowania Parlamentu Europejskiego o przebiegu takich dyskusji;
11. uważa, iż ważne jest, aby Państwa Członkowskie miały możliwość wzajemnej konsultacji w sprawie licencji wydawanych na wywóz do krajów, w stosunku do których zniesiono embargo; domaga się poza tym, aby treść i wyniki tych rozmów były przekazywane do wiadomości wszystkich Państw Członkowskich;
12. podkreśla znaczenie przekazywania Parlamentowi Europejskiemu informacji dotyczących przyznawania licencji i sposobu działania instrumentów; ubolewa nad faktem, że w kwestii tej nie doszło do rozmów z Parlamentem Europejskim.

Równe kryteria

13. nalega, aby Państwa Członkowskie stosowały równe kryteria do oceny państw trzecich przy rozważaniu jakichkolwiek restrykcji lub embarga na wywóz broni w związku z naruszeniem praw człowieka i niestabilną sytuacją w regionie; w świetle tego, embarga w stosunku do Chin nie powinno się znosić do czasu wyraźnej i trwałej poprawy sytuacji dotyczącej poszanowania praw człowieka oraz wolności obywatelskich i politycznych w tym kraju, jak również do czasu należytego uregulowania kwestii związanej z Placem Tiananmen; wyraża również zaniepokojenie, że wywóz broni zwiększy ryzyko destabilizacji w regionie Azji Wschodniej, zwłaszcza w obliczu uchwalonego niedawno przez Chiny prawa antysecesyjnego wymierzonego przeciwko Tajwanowi; nalega, aby Chiny podjęły konkretne kroki zmierzające do poprawy sytuacji w zakresie przestrzegania praw człowieka w tym kraju, np. poprzez ratyfikację Międzynarodowej Konwencji Praw Obywatelskich i Politycznych oraz zezwolenie Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża na przeprowadzanie kontroli w chińskich więzieniach, udostępnienie informacji o losie wszystkich ofiar wydarzeń na placu Tiananmen, jak również wzmocnienie systemu kontroli wywozu i ściślejsze przestrzeganie międzynarodowych norm dotyczących nierozprzestrzeniania broni.

Podręcznik użytkownika

14. zauważa zmiany wprowadzone do podręcznika użytkownika i zachęca do sporządzania jego uaktualnionych wersji zgodnie ze zmianami podejmowanymi w Kodeksie, na przykład w odniesieniu do szczególnych wytycznych dotyczących kryterium nr 8, gdyż wytyczne te są ważnym elementem oceny wpływu wywozu broni na polityki i programy na rzecz rozwoju; wzywa do przyjęcia poszanowania praw człowieka jako ogólnego kryterium;

Czwartek 17 listopad 2005

15. wzywa do przyjęcia nowego Kodeksu kładącego większy nacisk na problem rozprzestrzeniania broni oraz do włączenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1334/2000 z dnia 22 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli eksportu produktów i technologii podwójnego zastosowania⁽¹⁾; ponadto wzywa do wprowadzania kolejnych ulepszeń przed przyjęciem Kodeksu, takich jak umieszczenie kryterium poszanowania praw człowieka, które nie może być ograniczone do stwierdzenia, czy dany kraj jest przygotowany do respektowania międzynarodowych zasad prowadzenia wojny, i wzywa, aby Kodeks był bardziej wiążący politycznie do czasu, kiedy uzyska moc prawną.

Najlepsze praktyki dotyczące interpretacji kryteriów

16. zauważa, że Państwa Członkowskie uznały, iż najlepsze praktyki dotyczące interpretacji kryteriów powinny objąć siedem pozostałych kryteriów; podkreśla potrzebę systematycznego podejścia do niniejszej kwestii, w tym ustalenia ogólnego planu działania i kalendarza, aby opracowanie wytycznych przebiegało możliwie sprawnie.

Krajowe procedury sprawozdawcze

17. domaga się zdecydowanej poprawy jakości sprawozdań krajowych w celu umożliwienia dokładnej oceny stosowania przez Państwa Członkowskie Kodeksu postępowania oraz zwiększenia przejrzystości; Państwa Członkowskie powinny poza tym uzgodnić wspólne szczegółowe standardy, których przestrzeganie należy wymagać od wszystkich państw, a które dotyczyłyby również liczby licencji na wywóz i pośrednictwo uznanych przez kraj-odbiorcę, pełnego opisu rodzaju sprzętu z zezwoleniem na wywóz, ilości każdego rodzaju sprzętu z zezwoleniem na wywóz oraz szczegółowych informacji na temat użytkownika końcowego; nalega, aby finansowanie wywozu broni np. w formie pożyczek z budżetu państwa i gwarancji kredytowych było w przyszłości włączane do sprawozdań krajowych;

18. nalega, aby Rada wymagała od każdego Państwa Członkowskiego publikowania krajowych sprawozdań zgodnie z ustalonymi standardami minimum.

Funkcje i zawartość skonsolidowanego sprawozdania UE

19. nalega, aby Rada podjęła następujące kroki zmierzające do opracowania skonsolidowanego sprawozdania UE, mianowicie:

- ustaliła ramy czasowe dla wymiany informacji oraz publikowała raz na trzy miesiące wszelkie dane statystyczne w formie elektronicznej;
- skorzystała z zaleceń zawartych w dokumencie Sztokholmskiego Międzynarodowego Instytutu Badań nad Pokojem na temat poprawy sprawozdań rocznych⁽²⁾ w celu ustalenia wspólnych standardów dotyczących jakości sprawozdań oraz wprowadzenia ułatwień w procesie gromadzenia i przekazywania danych wykorzystywanych przy opracowywaniu sprawozdania UE;
- publikowała więcej informacji na temat procesów dotyczących całej UE, w tym systemu odmów licencji na wywóz, systemu odmów licencji na pośrednictwo w handlu bronią oraz bazy danych zawierającej informacje o krajowych działaniach zewnętrznych;
- dostarczyła szczegółowych informacji na temat stosowania poszczególnych wytycznych dotyczących priorytetów, wykorzystywanych mechanizmów oraz planu działania.

Przerób towarów w celu ponownego wywozu

20. domaga się wycofania nowych wytycznych dotyczących „przerobu” oraz wzywa wszystkie Państwa Członkowskie, aby jeszcze raz potwierdziły swoje zobowiązanie do stosowania Kodeksu przy wywozie komponentów przeznaczonych do przerobu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 159 z 30.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1504/2004.

⁽²⁾ The European Union Code of Conduct on Arms Exports: Improving the Annual Report. SIPRI Policy Paper, nr 8, SIPRI, listopad 2004 r.

Czwartek 17 listopad 2005

Użytkowanie końcowe

21. z zadowoleniem przyjmuje wytyczną dotyczącą priorytetów w sprawie kontroli po wywozie i nalega, aby Państwa Członkowskie uzgodniły procedury weryfikacji dostaw do krajów-odbiorców oraz procedury weryfikacji użytkownika i użytkownika końcowego w tych krajach; zaleca Państwom Członkowskim opracowanie mechanizmów wymiany informacji oraz rozważenie przydatności rozszerzenia centralnej bazy danych w celu uwzględnienia informacji na temat obaw dotyczących użytkownika końcowego w krajach-odbiorcach, przypadków nadużyć w przeszłości i/lub kradzieży, wymiany informacji pomiędzy Państwami Członkowskimi w zakresie dostaw oraz weryfikacji użytkownika i użytkownika końcowego wywożonych towarów;
22. wzywa do bardziej aktywnego podejścia Unii Europejskiej oraz poszczególnych krajów do kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania tak, aby uniknąć ryzyka ewentualnego udostępnienia produktów wrażliwych niepożądanym użytkownikom końcowym w krajach trzecich;
23. zaleca, aby Państwa Członkowskie szczegółowo zbadały sytuację w zakresie praw człowieka w krajach przywożących broń.

Działania zewnętrzne

24. domaga się więcej informacji na temat bazy danych zawierającej informacje dotyczące działań zewnętrznych zgodnie z szóstym rocznym sprawozdaniem;
25. zaleca Państwom Członkowskim aktywne dążenie do realizowania kluczowych priorytetów dotyczących działań zewnętrznych oraz koordynację działań na tej podstawie;
26. wzywa Radę do poinformowania Parlamentu Europejskiego o szczegółach posiedzeń tzw. Trojki dotyczących kontroli wywozu.

Pośrednictwo w handlu bronią

27. wzywa Państwa Członkowskie do wspólnych działań na rzecz wprowadzenia w życie wspólnego stanowiska, zwłaszcza poprzez wdrożenie planowanych mechanizmów wymiany informacji na temat działalności w zakresie pośrednictwa w handlu bronią;
28. nalega na wprowadzenie wspólnych minimalnych zasad postępowania w zakresie kontroli eksterytorialnych, w tym zakazu pośrednictwa naruszającego embargo na broń bez względu na to, czy działalność taka ma miejsce we własnym kraju, czy też za granicą; Państwa Członkowskie powinny również pójść za przykładem krajów takich jak Belgia, Republika Czeska, Estonia, Węgry, Polska, Słowacja i Finlandia, w których na pośrednictwo w handlu sprzętem wojskowym za granicą wymagana jest licencja; Państwa Członkowskie powinny jako minimum pójść za przykładem Niemiec, gdzie pośrednictwo w handlu bronią strzelecką i lekką za granicą również będzie podlegać licencjonowaniu;
29. zaleca Państwom Członkowskim dalsze rozwinięcie wspólnego stanowiska poprzez ustanowienie krajowego rejestru pośredników w handlu bronią, który powinien zawierać informacje dotyczące transportu i usług finansowych związanych z transferami sprzętu wojskowego do krajów trzecich; wzywa do rozszerzenia bazy danych pośrednictwa dotyczącej odmów o informacje na temat konsultacji w sprawie odmów.

Rozporządzenie w sprawie narzędzi tortur

30. z zadowoleniem przyjmuje projekt Komisji uzgodniony przez 25 Państw Członkowskich, dotyczący przyjęcia nowego rozporządzenia w sprawie handlu narzędziami tortur;
31. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż niedawno przyjęte rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania⁽¹⁾ wprowadza zakaz lub inne ograniczenia wywozu i wwozu sprzętu dla policji i sił bezpieczeństwa, którego użycie z natury jest okrutne, nieludzkie lub poniżające, w tym „kajdan”, zgodnie z wezwaniem zawartym w rezolucji Parlamentu z dnia 3 października 2001 r. w sprawie drugiego rocznego sprawozdania Rady, zgodnie z klauzulą operacyjną nr 8 Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni⁽²⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.2005, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 87 E z 11.4.2002, str. 136.

Czwartek 17 listopada 2005

32. domaga się bezzwłocznego rozszerzenia przepisów handlowych dotyczących narzędzi tortur i objęcia nimi kontroli tranzytu sprzętu przez terytorium UE;
33. odnosi się do art. 33 Wzorcowych Reguł Minimum Postępowania z Więźniami, uchwalonych przez ONZ, oraz nalega, aby przepisy handlowe dotyczące „kajdan” nie były sprzeczne z regułami minimum ONZ; pilnie domaga się przestrzegania Wzorcowych Reguł Minimum ONZ oraz zakazu stosowania kajdan;
34. nalega, aby Państwa Członkowskie korzystały z Kodeksu UE, a zwłaszcza ze wspólnego stanowiska w sprawie pośrednictwa w handlu bronią, w celu uregulowania kwestii związanych z pośrednictwem w handlu narzędziami tortur.

Rozszerzenie UE

35. wzywa Państwa Członkowskie do wybiegnięcia myślą ku przyszłemu rozszerzeniu UE i zastanowienia się, w jaki sposób najlepiej wspomagać i włączyć w mechanizmy wymiany informacji następną grupę krajów przystępujących, zwłaszcza w dyskusje w ramach COARM oraz do systemu notyfikacji o odmowach Kodeksu UE, aby zagwarantować harmonizację polityk dotyczących kontroli wywozu broni i pełnego wdrożenia zasad i kryteriów Kodeksu postępowania.

Działania międzynarodowe

36. podkreśla potrzebę odgrywania przez UE i jej Państwa Członkowskie dynamicznej roli we wspieraniu krajowych, regionalnych oraz międzynarodowych działań, takich jak moratorium Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej ⁽¹⁾ i protokół z Nairobi ⁽²⁾;
37. wzywa Radę i Komisję Europejską do włączenia kwestii przestrzegania unijnego embarga na handel bronią z Chińską Republiką Ludową do przyszłych negocjacji w sprawie rozwoju w odniesieniu do Polityki Sąsiedztwa Unii oraz Porozumień w sprawie Partnerstwa i Współpracy;
38. zachęca Państwa Członkowskie do wykorzystania swojego doświadczenia do promowania i propagowania w innych państwach europejskich i innych regionach zasad oraz kluczowych pojęć zawartych w Kodeksie, takich jak system udzielania zezwoleń na wywóz w oparciu o kryteria;
39. wyraża zaniepokojenie z powodu przemytu broni strzeleckiej i lekkiej oraz bezkarności w tym zakresie i wzywa Unię Europejską, aby we współpracy z ONZ propagowała międzynarodowy system oznaczania i śledzenia broni strzeleckiej i lekkiej w celu stworzenia skutecznego narzędzia zwalczania jej nielegalnej produkcji, transferu i globalnego wykorzystywania;
40. wzywa Państwa Członkowskie do poparcia Traktatu o Handlu Bronią, który bazuje na wspólnych zasadach międzynarodowej kontroli broni;
41. z zadowoleniem przyjmuje dialog pomiędzy Parlamentem Europejskim i COARM oraz wzywa do prowadzenia systematycznego dialogu i wymiany informacji w celu dalszego wspierania przejrzystego i silnego systemu kontroli wywozu UE;
42. wzywa Państwa Członkowskie do ponownego zobowiązania się do przestrzegania zasady niesprzeniewierzenia się kryteriom Kodeksu postępowania UE przy dążeniu do osiągnięcia celów polityki zagranicznej.

Perspektywy rozwoju kontroli wywozu broni

43. podkreśla, że rozprzestrzenianie broni ręcznej strzeleckiej i lekkiej (SALW) stanowi zagrożenie dla zrównoważonego rozwoju i najsłabszych grup społecznych, takich jak kobiety i dzieci; nalega w związku z tym, aby Rada i Komisja przygotowały wytyczne w sprawie polityk i programów dotyczących SALW w krajach rozwijających się, które byłyby spójne i zgodne z celami unijnej polityki na rzecz rozwoju i koniecznością wspierania narażonych grup;

⁽¹⁾ Moratorium Wspólnoty Gospodarczej Państw Zachodniej Afryki w sprawie importu, eksportu i produkcji broni strzeleckiej i lekkiej w Zachodniej Afryce.

⁽²⁾ Protokół z Nairobi w sprawie zapobiegania rozpowszechnianiu, kontroli i redukcji broni strzeleckiej i lekkiej w regionie Wielkich Jezior i krajach Rogu Afryki.

Czwartek 17 listopad 2005

44. jest nadal zaniepokojony sporem prawnym między Radą i Komisją na temat wsparcia Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) w kwestii zagrożeń związanych z bronią strzelecką i lekką, co powstrzymuje ustanowienie skutecznych mechanizmów i programów, które pomogłyby rozwiązać kwestię broni i związanych z nią problemów w Afryce Zachodniej;

45. wzywa Radę i Komisję do oceny roli projektów rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji (DDR) w unijnej polityce dotyczącej stosunków zewnętrznych i na rzecz rozwoju oraz do wyjaśnienia podziału prac pomiędzy Dyрекcją Generalną ds. Rozwoju i Dyрекcją Generalną ds. Stosunków Zewnętrznych w zakresie tych polityk; ponadto podkreśla w tym kontekście znaczenie niezależnej unijnej polityki współpracy na rzecz rozwoju;

46. zachęca Państwa Członkowskie i Komisję do przyłączenia się do Parlamentu Europejskiego w promowaniu praworządności w stosunkach ze wszystkimi organizacjami regionalnymi i państwami trzecimi, tak jak odbywa się to w partnerskiej współpracy z instytucjami afrykańskimi, przede wszystkim w zakresie handlu bronią, poprzez takie organizacje jak Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE, ECOWAS i Unia Afrykańska;

47. przyjmuje z zadowoleniem proponowaną wszechstronną strategię w sprawie SALW i wzywa Radę oraz Komisję do wyraźnego określenia konsekwencji budżetowych, jakie przyniesie wsparcie tego typu strategii, w ramach przysługujących im kompetencji, w latach 2005 i 2006;

*
* *

48. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom Państw Członkowskich oraz Sekretarzowi Generalnemu ONZ.

P6_TA(2005)0437

Uruchomienie Funduszu Solidarności

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności UE zgodnie z pkt. 3 Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 7 listopada 2002 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą a Komisją w sprawie finansowania Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, uzupełniającego Porozumienie Międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej (COM(2005)0401 — C6-0277/2005 — 2005/2171(ACI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji (COM(2005)0401 — C6-0277/2005),
- uwzględniając Porozumienie Międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej ⁽¹⁾,
- uwzględniając Porozumienie Międzyinstytucjonalne z dnia 7 listopada 2002 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie finansowania Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, uzupełniającego Porozumienie Międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej ⁽²⁾, a także warunki regulujące jego stosowanie,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2003/429/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 147 z 14.6.2003, str. 25).

⁽²⁾ Dz.U. C 283 z 20.11.2002, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, str. 3.